

[Aksel Møller.]

medlem har hidtil gjort, hvad han kunne for at skjule sit standpunkt bag social-liberale tågebanker. Her kom det ærede medlems stilling aldeles tydeligt frem. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at han trods alt er langt, langt mere socialist, end han er liberal.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde nogle bemærkninger om forholdet mellem det konservative folkeparti og venstre. Det ærede medlem pegede bl. a. på det af os i fjor fremsatte forslag, som vil blive fremsat igen i år, om organisationsproblemet i Danmark. Forslaget blev fremsat på foranledning af et spørgsmål stillet af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Jeg vil gerne for mit og mit partis vedkommende sige, at det konservative folkeparti modtager bidrag fra dem, der mener, at de vil give partiet bidrag, enten det så er foreninger eller enkeltpersoner; men det konservative folkeparti modtager aldrig bidrag, hvortil der er knyttet betingelser af nogen som helst art. Det ved det ærede medlem udmærket vel; men hvad skal så denne mistæneliggørelse til? Det ærede medlem hr. Bundvad prøvede at være omtrent lige så giftig i mistæneliggørelsen som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, men det ærede medlem hr. Bundvad er alt for godt et menneske til at kunne klare sig dér. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det ærede medlem hr. Bundvad nævner disse problemer ud fra ønsket om en mistæneliggørelse, som om de ville antyde, at det konservative folkepartis politik fulgte andre grundsætninger end dem, som den konservative gruppe i dette høje ting mener er rigtige. Jeg kunne nævne talrige eksempler på, at det ikke passer. Men det burde vel egentlig være de ærede medlemmer, der nævnte eksempler på, at vi ikke fulgte en linje, som helt igennem var uafhængig af alt uden for dette høje ting. Må jeg nævne det standpunkt, vi tog med hensyn til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards forslag til lov om tvungen voldgift i arbejdskonflikter. Det ærede medlem vil da vel ikke — så lidt som noget andet æret medlem — påstå, at det ikke var udtryk for, at vi reviderer vor opfattelse af, hvad der hidtil er sket i organisationslivet på arbejdsmarkedet?

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen svarede på et andet spørgsmål, der er stillet til

ham i dag; det blev stillet af den højtærede statsminister og var et spørgsmål om en kærlighedserklæring til det konservative folkeparti. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Erik Eriksen i hans svar. Også fra konservativ side anser vi fornuffen for at være det afgørende grundlag for samarbejdet mellem de to partier; det afgørende er for os, om det er fornuftigt og rigtigt at gøre en ting i en given situation. Jeg kunne gå det skridt videre at sige, at vi har en række fælles synspunkter i den nuværende situation, som gør det naturligt, at vi forener vore kræfter i en fælles politik. Jeg kunne endda gå så vidt at sige, at vi med hensyn til en række af de grundsætninger, hvorefter politik leves og ledes, er enige; vi er det f. eks., når det drejer sig om forholdet til formynderstaten, når det drejer sig om forsøg på at forhindre formynderiet i at brede sig. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har visse muligheder for at forstå dette. Det radikale venstre har fra tid til anden optrådt på en frihedslinje i dette høje ting, men jeg er bange for, at det nu er ved at være forbi med det. Det ærede medlem er ved at forberede sit partis endelige tilslutning til socialdemokratiet. Det var da godt, hvis vi kunne få det bekræftet allerede i dag.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne takke regeringens medlemmer for de bemærkninger, de har gjort til de henstillinger, jeg fremsatte i min tale her forleden; det gjaldt særlig vedrørende finansministeriets, landbrugsministeriets og socialministeriets områder.

Jeg vil også gerne takke den højtærede statsminister for venlige bemærkninger. Nu må jeg tilføje, at der var en enkelt bemærkning i den højtærede statsministers tale, der bedrøvede mig. Den højtærede statsminister lod forstå, at det ikke altid var solfyldte timer, man oplevede i forholdet til det radikale venstre. Jeg må sige, at jeg står ganske uforstående derved. Jeg synes altid, det har været med den største beredvillighed, den højtærede statsminister har lyttet til, hvad vi har haft at sige; jeg har altså slet ikke tænkt mig, at det har været ubehageligt. Men det må jeg virkelig tænke nærmere over, når jeg nu hører, hvilke kvaler den højtærede statsminister har haft.